

LAKIALOITE 123/2009 vp

Laki kalastuslain muuttamisesta

Eduskunnalle

Katiskakalastus on viime vuosikymmeninä vähentynyt pyydysyksikkötilastoissa lähes puoleen. Perinteinen hauen kutukalastus rantakatiskoilla on vähentynyt tätäkin enemmän. Katiskakalastuksen merkitys osakaskuntien ja kalastusalueiden lupatuloissa on vähäinen verrattuna verkkokalastuksen ja viehekalastuksen tuloihin.

2000-luvulla on käyttöön ja myyntiin tullut useita hoitokalastukseen kehitettyjä tiheäsilmäisiä katiskamalleja. Nykyisillä katiskoilla saadaan ensisijaisesti särkeä, sorvaa ja ahventa. Ne soveltuvat myös mateiden talvikalastukseen sekä pyydystävät rapuja täplärapujärvissä. Haukien tai muiden kookkaampien kalojen saanti hoitokatiskoilla on satunnaista.

Katiskakalastus on yleensä vapaa-ajanasukkaiden tai ranta-asukkaiden käyttämä pyyntimuoto. Katiskapyynti yhdellä tai useammalla katiskalla on edellyttänyt vesialueen omistajan lupaa ja 18—64-vuotialta kalastuksenhoitomaksua sekä edellyttänyt siten yleensä myös osakkuutta kylän yhteisiin vesiin.

Katiskakalastus yhdellä katiskalla per kotitalous voitaisiin vapauttaa yleiskalastusoikeudeksi seuraavin perustein:

1) katiskasaalis koostuu pelkästään luontaisesti uudistuvista ja vajaasti hyödynnetyistä kalalajeista

2) valtaosa katiskasaaliista on särkiä, sorvia ja pieniä ahvenia, joiden mukana saadaan poistettua vesistöstä fosforia ja typpeä

3) katiskapyyntiä lisäämällä voitaisiin korjata myös kalastorakennetta, vähentämällä tiheinä esiintyviä särki- ja ahvenkantoja.

Yhdellä katiskalla tapahtuvan kalastuksen muuttaminen pilkinnän ja onginnan tapaan maksuttomaksi yleiskalastusoikeudeksi antaisi kansalaisille mahdollisuuden myös käytännössä osallistua koti- tai vapaa-ajanviettopaikkansa kalakan- tojen hoitoon. Samalla se osaltaan nostaisi suomalaisten ympäristötietoisuutta ja vastuuta omasta elinympäristöstään.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että eduskunta hyväksyy seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

kalastuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 16 päivänä huhtikuuta 1982 annetun kalastuslain (286/1982) 8 §:n 1 momentti, 11 §:n 1 momentti, 39 § ja 88 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 8 §:n 1 momentti laissa 1045/1996, 11 §:n 1 momentti laissa 154/2003, 39 § mainitussa laissa 1045/1996 ja 88 §:n 1 momentti laissa 976/2009, seuraavasti:

8 §

Sen lisäksi, mitä 6 §:n 1 momentissa ja 7 §:n 1 momentissa säädetään kalastamisesta yleisellä vesialueella, on jokaisella oikeus muuallakin vesialueella harjoittaa onkimista, pilkkimistä, kalastamista yhdellä katiskalla sekä yhdellä vavalla, kelalla ja vieheellä viehekalastusta, kuitenkin vetouistelua lisäksi yhdellä painovieheellä tai syvääjällä, lukuun ottamatta lohi- ja siikapi-toisten vesistöjen koski- ja virtapaikkoja sekä niitä vesialueita, joilla kalastaminen on muun säännöksen nojalla kielletty. Onginta-, pilkintä-, katiskakalastus- ja viehekalastuskilpailuja sekä muita vastaavia järjestettyjä tilaisuuksia varten on saatava myös kalastusoikeuden haltijan lupa.

— — — — —

11 §

Jos 1 §:ssä mainitut tavoitteet, kaupallisessa tai muussa erityisessä tarkoituksessa tehtyjen kalaistutusten taloudellisen hyödyntämisen turvaaminen tai erityiset syyt vaativat, on työvoima- ja elinkeinokeskuksella vesialueen omistajan tai kalastusalueen pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan oikeus määrättyllä alueella rajoittaa 8 §:ssä tarkoitettua onkimista ja pilkkimistä taikka katiskakalastusta tai 9 §:ssä tarkoitettujen lupien myöntämistä taikka kieltää ne määräajaksi.

— — — — —

39 §

Kalastusta harjoitettaessa on vältettävä kaikkea sellaista, joka voi aiheuttaa rannan omistajalle tai haltijalle tarpeettomasti haittaa tai häiriötä. Edellä 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua on-

kimista, pilkkimistä, katiskakalastusta ja viehekalastusta ei saa ilman erityistä oikeutta harjoittaa viittäkymmentä metriä lähempänä selvällä merkillä varustettua, pyynnissä olevaa kiinteää tai verkkopyydystä eikä niin lähellä toisen asutua rantaa, laituria, uimarantaa, jäätietä tai muuta niihin verrattavaa aluetta, että siitä aiheutuisi edellä tarkoitettu seuraus. Tässä laissa tarkoitettua onkimista, pilkkimistä, katiskakalastusta ja viehekalastusta harjoitettaessa on vältettävä aiheuttamasta haittaa tai häiriötä vesialueella harjoitettavalle muulle kalastukselle.

88 §

Jokaisen kalan tai ravun pyyntiä harjoittavan henkilön tulee suorittaa valtiolle kalastuksenhoitomaksu. Kalastuksenhoitomaksu on 22 euroa kalenterivuodelta tai seitsemän euroa kulta-kin enintään seitsemän vuorokauden kalastusjaksolta. Kalastuksenhoitomaksua ei kuitenkaan peritä alle 18-vuotiaalta eikä 65 vuotta täyttä-neeltä eikä henkilöltä, joka harjoittaa onkimista, pilkkimistä tai katiskakalastusta yhdellä katiskalla. Onkimisena pidetään sellaista kalastusta, jota harjoitetaan vavalla ilman heittokalastukseen soveltuvaa kelaa ja jossa vapa tai siima on onkijan kädessä tai käden ulottuvilla eikä vieheenä ole pilkki, uistin, perho tai muu keinote-koinen laite. Pilkkimisenä pidetään kalastusta siimaan kiinnitetyllä pystysuunnassa liikutelta-valla pilkillä, siimaa kädessä pitäen tai lyhyeh-köä heittokalastukseen soveltumatonta vapaa käyttäen.

— — — — —

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2010.

Helsingissä 7 päivänä joulukuuta 2009

Pentti Oinonen /ps
Raimo Vistbacka /ps
Juha Mieto /kesk
Raimo Piirainen /sd
Tuula Peltonen /sd
Lauri Kähkönen /sd
Mikko Alatalo /kesk
Eero Reijonen /kesk
Esko Ahonen /kesk
Mikko Kuoppa /vas
Markku Pakkanen /kesk
Janne Seurujärvi /kesk
Kalle Jokinen /kok
Lyly Rajala /kok
Tero Rönni /sd
Marko Asell /sd
Jyrki Kasvi /vihr
Lauri Oinonen /kesk
Martti Korhonen /vas
Kari Kärkkäinen /kd

Minna Sirnö /vas
Oiva Kaltiokumpu /kesk
Heli Järvinen /vihr
Ville Niinistö /vihr
Pekka Vilkuna /kesk
Pietari Jääskeläinen /ps
Jyrki Yrttiaho /vas
Merja Kyllönen /vas
Klaus Pentti /kesk
Johanna Karimäki /vihr
Katja Taimela /sd
Timo Juurikkala /vihr
Pirkko Ruohonen-Lerner /ps
Esa Lahtela /sd
Erkki Virtanen /vas
Matti Kangas /vas
Matti Kauppila /vas
Toimi Kankaanniemi /kd
Markus Mustajärvi /vas
Tuula Väätäinen /sd